

Sevgili Aynur Ertunç'un Ardından...

Obituary My Dear Friend Aynur...

Sevgili Aynur Ertunç, benim hayatımdaki en önemli insanlardandı. 1971'de başlayan mesafeli bir arkadaşlık, zamanla içerisinde abla-kardeşleri bile kıskandıracak, gerçek sevgi ve saygıyla dolu bir dostluğa dönüştü.

İkimizin de hayat çizgisi Milli Kütüphanede kesişti. Ben Milli Kütüphanede çalışırken Atatürk Kataloğu'nun hazırlanması için Çankaya Köşkü Kütüphanesine gönderilmiştim. Zaman zaman elimizdeki verileri değerlendirmek ve temize çekmek için Milli Kütüphaneye gelirdik. Yine böyle bir zamanda kütüphanenin koridorlarında lacivert süet uzun bir pardösü içinde mini etek (en son moda idi) dizlere kadar çizme, gökkuşağının tüm renklerini içeren atkı ve bere giymiş, çok şık bir hanımla karşılaştım.

Sevgili Gönül Büyüklimanlı bizi tanıştırdı. Tanışmamızdan 15 gün sonra ben Anıtkabir Kütüphanesini düzenlemek için ayrıldım ve geldikten kısa bir süre sonra Aynur'un TÜBİTAK'a geçeceğini öğrendim. Bir gün bana "TÜBİTAK-TÜRDOK'ta çalışmak ister misin?" diye sordu. Kütüphanede pek çok samimi arkadaşı varken beni seçmesine çok şaşırılmışım. O kadar heyecanlanmışım ki. Benim için TÜRDOK'ta çalışmak bir rüya idi. "Ne olur şaka yapma" dedim. Çok kesin tavırla "ya evet ya hayır de" dedi.

İkimize de naklen geçme izni vermedikleri için 2 gün arayla istifa ederek TÜBİTAK-TÜRDOK'a geçtik. İlerleyen zamanlarda Sevgili Aynur ve Sevgili Tekin (Aybaş) Ağabeyimle hayatımın en güzel çalışma ortamını yaşadım. Tekin Ağabey yöneticimizdi. Aynur, ben ve de dünya güzeli Güner (Başaran) ile harika bir şekilde çalışıyorduk.

Hatırladıkça hala kalbim sınımsız duygularla dolar. Yaşadığım bazı sıkıntılardan dolayı o dönemler, üzgün senelerimdi. Tekin Ağabey benim kendime olan güvenimi tekrar kazanmam için çabalyor, Aynur'cuğum bana tüm enformasyonla ilgili bilgileri aktarıyordu. Aynur ile Tekin Ağabey en son yenilikleri izlerler ve o konularda Türkiye'de neler yapılabileceği saatlerce tartışılır, sonucunda güzel planlar yapılırdı. Ben hayranlıkla onları izler, çok şeyler öğrenirdim. Öyle ki Cumartesi-Pazar çalışırdık ve bundan zevk alırdık.

Sevgili Aynur'cuğum çok iyi kalpli idi. Bana gecelerce İngilizceden çeviriler yapar, mesleki ilerlememe büyük katkılar sağlardı. Onun emeklerini boşa çıkarmamak tek dileğimdi. Ondan aferin aldığım zaman çok mutlanır, gururlanırdım. Gerçekten kütüphanecilik ve enformasyon alanında çok bilgiliydi. Zeki, mükemmeliyetçi, Türkçeyi çok iyi kullanan ve yazanlardandı. Bunun yanı sıra çok okuyan tam bir entelektüeldi. Ben çok şanslıydım. TÜRDOK gibi bir yerde çalışmak, hele Sevgili Aynur ve Tekin Ağabey ile birlikte çalışmak mükemmeldi. Bugün onları sevgi ve saygıyla anıyorum.

Sevgili Aynur, gerçek bir yurt sever ve gerçek bir mücadele insanı idi. Hayatı pahasına doğrulardan ayrılmaz ve bu yolda savaşırdı. Sevdikleri için her türlü fedakarlığı yapar, ailesine ve çocuklara çok değer verirdi. Duygularını hiçbir zaman işine karıştırmazdı. Çok eli açık ve yardımseverdi. Beni gerçekten çok sever, benimle çok mutlu olduğunu söylerdi. Ben de Aynur ve ailesini kendi ailem gibi görürdüm.

Geçen sene İzmir'de bir toplantıya katılmıştım. Bir günümü de Aynur ile geçirdim. Bana en sevdiğim yemekleri hazırlamıştı. Şimdi düşünüyorum da hayat gerçekten çok garip ve bizler rüzgârın süpürüp geçtiği yaşam yollarında anılara tutunabilmenin buruk üzüntüsünü hep yaşıyoruz. O güne kadar hiçbir zaman duygularını açıklamayan Aynur, birlikte geçirdiğimiz son İzmir akşamında, beni her zaman çok sevdiğini, kendisine gösterdiğim sevgi ve saygıyı çok takdir ettiğini söyledi. Çalışmalarımın gurur duyduğunu ve o günkü seçiminde ne kadar isabetli olduğunu anlattı. Ayrılırken hüzünlü idi ve ilk kez ağladı. O bakışını hiç unutmayacağım. "Yine geleceğim, üzülme" dedim. "Sen kütüphanecilikte nadir insanlardansın, hep böyle kal" dedi ve tekrar sarılıp ayrıldık.

Sevgili Aynur'cuğum, hep kalbimdesin. Sımsıcak, sevgi dolu anıların hep benimle olacak ve meslek hayatımdaki her başarım senin eserin olarak devam edecek.

Aytaç Yıldızeli

ÜNAK Başkanı